

Sygn. akt V ACz 1119/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Jadwiga Galas

Sędziowie SA Barbara Kurzeja

SA Anna Tabak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko D. D.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt XIV GNc 527/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt V ACz 1119/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 sierpnia 2013 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Katowicach zwrócił pozew (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R., jako nienależycie opłacony - na podstawie art. 1302 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie powódka wniosła o jego uchylenie podnosząc, iż uiszczała od pozwu stosowną opłatę w wysokości 1/4 opłaty stosunkowej, na dowód czego do pozwu załączyła potwierdzenie przelewu tejże opłaty. Zdaniem skarżącej, w sprawie zachodzą przesłanki do wydania nakazu w postępowaniu nakazowym. Wskazała, iż zaskarżone zarządzenie nie zawiera wyjaśnienia przyczyn zwrotu pozwu, poza uznaniem go za nienależycie opłacony.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, zaś rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Przepis art. 130² § 1 k.p.c. nakłada na profesjonalnych pełnomocników strony, tj. adwokata, radcę prawnego i rzecznika patentowego, obowiązek należytego opłacenia (czyli opłacenia w pełnej wysokości) pisma procesowego pod rygorem jego zwrotu, bez wzywania o uiszczenie opłaty. Przy czym chodzi tu tylko o takie pisma, które podlegają

opłacie stałej lub stosunkowej obliczanej od wartości przedmiotu sporu. Nadto, pismem, które nie zostało należycie opłacone, jest zarówno pismo, od którego w ogóle nie została uiszczona opłata lub opłatę uiszczono po upływie terminu, jak i pismo, od którego wniesiono opłatę w niepełnej wysokości, a także pismo, które zostało opłacone w inny sposób niż określony w § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 27, poz. 199 z późn. zm.).

W niniejszej sprawie powódka, reprezentowana przez adwokata, pismem z dnia 20 maja 2013 r. (data wpływu) wniosła pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym, od którego – bez wezwania - należało uiścić czwartą część opłaty stosunkowej, obliczonej od wskazanej wartości przedmiotu sporu – zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Tymczasem opłata ta - wbrew twierdzeniom skarżącej - nie została uiszczona do dzisiaj. Nie sposób uznać za wiarygodne argumenty skarżącej, iż do pozwu zostało dołączone potwierdzenie przelewu tej opłaty na rachunek bankowy Sądu Okręgowego. Jak wynika bowiem z adnotacji umieszczonej na pieczęci z datą wpływu pozwu do Sądu, powódka złożyła (w 2 egzemplarzach) pozew wraz z 5 załącznikami, wśród których nie ma potwierdzenia przelewu kwoty tytułem opłaty od pozwu (akta sprawy k. 2).

Warto w tym miejscu wskazać, iż § 2 art. 130² k.p.c. przewiduje możliwość sanowania błędu, jakim jest nieuiszczenie należnej od pisma procesowego opłaty. W ustawowym bowiem terminie tygodniowym od doręczenia zarządzenia o zwrocie nienależycie opłaconego pisma strona może uiścić brakującą opłatę. Brakująca opłata oznacza pełną kwotę lub jej brakującą część. Należycie opłacone pismo wywołą skutki od daty pierwotnego wniesienia.

Powódka, którą reprezentuje fachowy pełnomocnik, miała zatem możliwość uiścić - w terminie tygodniowym od dnia doręczenia jej pełnomocnikowi zarządzenie o zwrocie pozwu, tj. od dnia 2 września 2013 r. – opłatę od pozwu, czego jednak nie uczyniła.

W konsekwencji słusznie Sąd I instancji zwrócił pozew na skutek nieuiszczenia przez skarżącą należnej od niego opłaty.

Z tych względów, argumenty zażalenia, okazały się bezzasadne, a jako takie nie mogły zostać uwzględnione, wobec czego - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. - Sąd oddalił zażalenie.